

MdR, NOS Jazzgeschiedenis 311. Dizzy Gillespie and his Orchestra waren 26 januari 1948 in Zweden aangekomen voor een concerttoernee in februari ging de band via Brussel naar Parijs waar in allerlei zalen concerten werden gegeven. Het eerste, op 28 februari in de Salle Pleyel, werd door de Franse Staatsomroep uitgezonden en verscheen op de plaat. Daaruit vanavond een selectie.

Dit is de bezetting van de eerste Bebop big band die in Europa speelde. De eerste en de laatste trouwens, want Gillespie's orkest was de enige Bebop big band, alleen 't vroegere orkest van Billy Eckstine mocht in zekere zin ook die titel hebben. Dizzy Gillespie als leider op trompet, hij speelt alle solos. Daarnaast nog 4 trompettisten met als lead, 1e trompet dus, Benny Bailey. Verder Dave Burns, Lamar Wright Jr., en Elmon Wright. Slechts twee trombones: Bill Shephard en Ted Kelly. De 5 saxofoons: Howard Johnson en John Brown-alten, Joe Gayles en George 'Big Nick' Nicholas-tenoren, Cecil Payne-bariton. In de ritmesectie John Lewis-piano, Al McKibbon-bas, Kenny Clarke-drums en de Cubaan Chano Pozo-conga drums. De officiële zanger was Kenny Hagood, maar Dizzy Gillespie overvleugelde hem volledig.

De Franse radio was, volgens Charles Delaunay, criticus, uitvinder van de discografie, promotor van o.a. het oorspronkelijke Quintet du Hot Club de France dat hij had samengesteld, volgens Delaunay werkte de radio met drie microfoons, waarvan er twee tijdens het concert uitvielen, en dat is te horen. Het orkest had geen muziek, want alleen de instrumenten waren met moeite bijtredende los gekregen, en er werd dus uit het hoofd gespeeld.

Om te beginnen hoort u Dizzy Gillespie's "Dop-pop-a-da" gearrangeerd door Walter 'Gil' Fuller, waarin Big Nick Nicholas zeer uitpakt op tenorsaxofoon met achter zich een toen sensationeel gespeelde trompetriff. Volgt "Round about midnight" van Thelonious Monk. De subtitel was oorspronkelijk 'The spooky hour', er zit inderdaad even een spook-effect in het arrangement dat mogelijk van Gillespie is. Howard Johnson soleert op altsaxofoon, ik denk Ted Kelly op trombone. De Salle Pleyel, Parijs, 28 februari 1948: Dizzy Gillespie and his Orchestra.

Dizzy Gillespie a/h Orchestra: Oop-pop-a-da (D.Gillespie,W.Fuller)
A/1 - 4:55 - Vogue DP 18
Dizzy Gillespie a/h Orchestra: 'Round about midnight (Th. Monk)
A/2 - 8:50 - idem

"Oop-pop-a-da" waarin Kenny Hagood zong na Dizzy Gillespie, daarna "Round about midnight". De volgende twee stukken: eerst "Good bait" van Tadd Dameron met waarschijnlijk weer Ted Kelly als trombonesolist, kort, waarna een stuk dat op de plaat staat als "Afro-Cuban Suite" van Chano Pozo en Gillespie. Dat klopt in zekere zin, het gaat om "Cubano Be" waar Gillespie samen met George Russell aan had gesleuteld, het tweede deel, "Cubano Bop" was van George Russell alleen, maar dat wordt hier niet gespeeld. Eerst dus een compositie en arrangement van Tadd Dameron: "Good bait".

Dizzy Gillespie a/h Orchestra: Good bait (Tadd Dameron)
B/1 - 5:30 - idem
Dizzy Gillespie a/h Orchestra: Afro-Cuban Suite (C.Pozo,D.Gillespie)
B/2 - 6:10 - idem

"Good bait" en daarna, met congadrummer Chano Pozo ook als zanger: "Afro-Cuban Suite", alias "Cubano Be". Nog één stuk uit dit Gillespie-concert in de Salle Pleyel. Het pronkstuk van de band, geschreven door Walter 'Gil' Fuller. John Brown is de altsaxofonist in "Things to come".

Dizzy Gillespie a/h Orchestra: Things to come (Walter Fuller)
B/4 - 3:20 - idem

"Things to come", Dizzy Gillespie and his Orchestra in de Parijssse Salle Pleyel, 28 februari 1948, concert opgenomen met falende microfoons door de Franse Staatsomroep. Dit was de band: Dizzy Gillespie, Benny Bailey, Dave Burns, Lamar Wright Jr., en Elmon Wright-trompetten. Bill Shepherd en Ted Kelly-trombones. Howard Johnson en John Brown-alt, Joe Gayles en Big Nick Nicholas-tenor-, Cecil Payne-baritonsaxofoon. John Lewis-piano, Al McKibbortbas, Kenny Clarke-drums, Chano Pozo-conga drums, Kenny Hagood-zanger. Met de Degrasse ging het merendeel van de musici terug naar New York, manager Milt Shaw, Chano Pozo en Gillespie vlogen terug, nog een hele onderneming toen, en Kenny Clarke bleef achter in Parijs. Volgende keer 't orkest in het Civic Auditorium, Passadena. Dit was NOS Jazzgeschiedenis 311, Mdr.

0 0 0 0 0

NA 1292 06

33:20

1985